

בש"פ 6560/23 - אסלאם שלאידה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6560/23

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: אסלאם שלאידה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב - יפו (השופט צ' קפאח) בעמ"ת
16183-08-23 מיום 10.8.2023

בשם המבקש: עו"ד ראובן טקו

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו (השופט צ' קפאח) בעמ"ת 16183-08-23 מיום 10.8.2023, שבגדרה נדחה עררו של המבקש על החלטת בית משפט השלום (השופט א' הרמלין) במ"ת 68350-07-23 מיום 7.8.2023, אשר במסגרתה הורה על מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריא עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. המבקש, תושב הרשות הפלסטינית, נעצר ביום 23.7.2023, וביום 1.8.2023, הוגש נגדו כתב אישום ביחד עם אחר, המייחס לו ביצוע העבירות הבאות: כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; גניבת רכב בצוותא וחבלה במזיד ברכב בצוותא לפי סעיפים 413ב ו-ה לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ביחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין; והתנהגות הגורמת נזק לפי סעיף 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 23.7.2023, פרץ הנאשם יחד

עמוד 1

עם חברו (להלן ביחד: השניים), לרכב שאינו בבעלותם (להלן: הרכב), תוך ניפוץ שמשות החלון וגרימת נזק לתיבת הנתיכים ולמנגנון ההנעה על-ידי מי-מהם. לאחר מכן, נהג המבקש ברכב ללא רישיון נהיגה, התנגש בניידת משטרה אשר חסמה את דרכו וגרם לה נזק (להלן: הניידת). בהמשך, אף נמצאו מכשירים לניפוץ שמשות ועקיפת מחשוב רכב, ברכב שבו הגיעו השניים.

לצד הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה להורות על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו. במהלך הדיון בבית משפט השלום, הסכים בא-כוח המבקש כי קיימות ראיות לכאורה, מלבד לעניין גרימת הנזק לניידת. בית משפט השלום קיבל את בקשת המשיבה וקבע, בין היתר, כי מתקיימות נגד המבקש עילות מסוכנות וחשש להימלטות מהדין. על החלטה זו, הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי, אשר דחה את עררו, וקבע, בין היתר, כי קמה נגדו עילת מסוכנות "מובהקת" המצדיקה את מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. מכאן הבקשה שלפניי, שבמסגרתה טוען המבקש, בעיקרו של דבר, כי יש לבטל את קביעות הערכאות הקודמות - שלפיהן מתקיימות כנגד המבקש עילות מסוכנות וחשש להימלטות מהדין - שכן אינן מבוססות; וכי התנהלות המשיבה ביחס לתנאי מעצרו הקשים פוגעת בזכויותיו.

4. לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי, על נספחיה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות.

הלכה עמנו כי רשות לערור "בגלגול שלישי" בהליכי מעצר תיתכן במשורה - במקרים חריגים בלבד, שבהם מתעוררת שאלה בעלת אופי ציבורי ועקרוני, או כאשר עולה חשש לחוסר-צדק חמור או עיוות-דין (ראו, מני רבים: בש"פ 5493/23 לוי נ' מדינת ישראל, פס' 7 (18.7.2023); בש"פ 7471/20 עוזר נ' מדינת ישראל, פס' 12 (30.10.2020)). הבקשה שלפניי, אינה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית בעלת השלכות רוחב כלליות. כן, לא ראיתי כי מתקיים חשש לפגיעה בלתי מידתית בזכויותיו של המבקש או עיוות-דין.

למעלה מן הצורך יודגש, כי לא אחת נקבע בפסיקתנו של בית משפט זה, שהחשש להימלטות מהדין ביחס לשהים בלתי חוקיים, כבעניינינו, הוא אינהרנטי וממשי (ראו, למשל: בש"פ 6781/13 קונדוס נ' מדינת ישראל, פס' 8 (4.11.2013); בש"פ 10418/08 טאלאלקה נ' מדינת ישראל, פס' י' (15.12.2008)). בעניינינו, בנוסף לחשש זה, עומדת מסוכנותו של המבקש, הנלמדת, בין היתר, מהמעשים החמורים המיוחסים לו. נסיבותאלה, בוודאי במצטבר, מוליכות למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי.

אציין, כי לא נעלמה מעיניי טענת המבקש ביחס לתנאי המעצר הקשים, ואולם כפי שהדגיש בית המשפט המחוזי, משעה שקיימת עילת מעצר, ונוכח המסוכנות הנשקפת מהמבקש, אין בטענות אלה כדי לשנות מהתוצאה לעיל. לצד זאת, ברי כי יש לבחון טענות אלה על-ידי הגורמים הממונים על כך.

5. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' באלול התשפ"ג (6.9.2023).

שופטת
